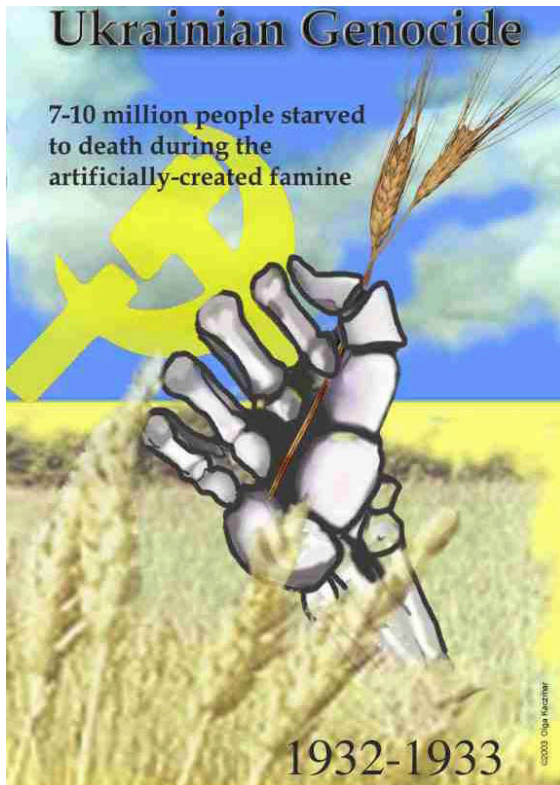

Ο υπονομευτικός χαρακτήρας του Μεγάλου Λιμού της Ουκρανίας (Γολοντομόρ)

Μια από τις κύριες δυσκολίες του αγώνα για την αναγνώριση του Γολοντομόρ ως γενοκτονίας, είναι ο υπονομευτικός του χαρακτήρας. Ο σταλινικός μηχανισμός καθιέρωσε μια τεχνική αποποίησης των ευθυνών του όσον αφορά στη γενοκτονία. Οι φανατικοί αυτού του καθεστώτος δεν αμφισβητούν τον θάνατο των Ουκρανών, ακόμη και αν για τους ίδιους επρόκειτο απλώς για Κουλάκους. Απλώς ισχυρίζονται ότι ο μεγάλος λιμός δεν ήταν ο στόχος των ελιγμών τους. Πρόκειται αποκλειστικά, πάντα σύμφωνα με τους ίδιους, για μια καταστροφική συνέπεια μιας ανεπαρκούς αγροτικής πολιτικής. Με άλλα λόγια, δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη των πράξεών τους. Επίσης για τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η αναγνώριση της γενοκτονίας σημαίνει την απόδειξη της κρατικής ευθύνης. Βρισκόμαστε λοιπόν ενώπιον μιας κατάστασης ανάλογης με αυτήν που δημιούργησε ο Καλιγούλας, η οποία θα έπρεπε να αποδειχθεί πως ανήκει στη στρατηγική του Νέρωνα. Ένα από τα κλασικά αμυντικά μέσα του μηχανισμού που καθιέρωσε και οργάνωσε τη γενοκτονία, είναι η αρχή της διάσπασης. Όλες οι αποφάσεις, πριν εφαρμοσθούν διασπώνται και μάλιστα τεμαχίζονται με τρόπο τέτοιο ώστε να μετατραπούν σε μια πληθώρα λεπτομερειών. Έτσι, κάθε υποχείριο της εξουσίας πραγματοποίησε απλώς μια πράξη λεπτομέρειας τόσο αμελητέα, που είναι εξαιρετικά δύσκολο να κατηγορηθεί για μια τέτοια πράξη. Να όμως που αυτές οι τόσο αμελητέες πράξεις στο σύνολό τους δεν μετατρέπονται απλώς σε μια αξιόμηπη οντότητα αλλά σε μια πραγματική γενοκτονία. Επίσης από την πλευρά μας, αν επιθυμούμε να

είμαστε πραγματικά αποτελεσματικοί όσον αφορά

την αναγνώριση αυτής της γενοκτονίας, δεν

είναι μια πραγματική

πρέπει να αρκεστούμε στη συγκέντρωση πράξεων που μαρτυρούν άμεσα την ευθύνη του σταλινικού μηχανισμού, γιατί θα είναι, λόγω του υπονομευτικού χαρακτήρα αυτής της γενοκτονίας, εξαιρετικά σπάνιες. Πρέπει να επικεντρωθούμε στη διαδοχή αυτών των πράξεων. Δεν αναζητούμε ενδείξεις αλλά αλυσίδες συλλογιστικής. Γιατί το Γολοντομόρ, χάρη στην ίδια την αρχή του εξαναγκαστικού και φανατικού κολεκτιβισμού,

αλυσίδα παραγωγής. Δεν πρέπει λοιπόν να εστιάσουμε στην εργασία αλλά την αλυσίδα. Οι κριτικές των επιζώντων και των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αφορούν πάντα λεπτομέρειες. Οι φανατικοί του σταλινικού καθεστώτος ακολουθούν την ίδια τακτική με αυτό. Διαμερίζουν την πράξη, έως ότου την καταστήσουν αν όχι αθώα, τουλάχιστον ανεύθυνη. Εντούτοις, το μέρος της ευθύνης δεν βρίσκεται σε αυτό το επίπεδο. Βρίσκεται στο επίπεδο του σχεδίου. Μας χρειάζεται λοιπόν μια ολική προσέγγιση και αυτή δεν μπορεί να ανοικοδομηθεί μέσω μιας προσέγγισης σε τοπικό επίπεδο, ούτε καν πολιτοπική. Είναι λοιπόν απαραίτητη όχι η ανάλυση των γεγονότων, αλλά αντιθέτως η σύνθεσή τους. Εντούτοις, η σύνθεση αυτή, αν επι-

Γράφει ο Δρ. Νίκος Λυγέρος

θυμούμε να αποδείξουμε την ενοχή του σταλινικού μηχανισμού, είναι δυνατή μόνο στο επίπεδο των ντιρεκτίβων. Κάτι που σημαίνει με όρους της λογικής, μια θεματική χωρίς επαγωγές αλλά μόνο με συμπεράσματα, ξεκινώντας από αξιώματα της θεωρίας αυτής της γενοκτονίας.

Μετάφραση: Μαίρη Θεοδοσιάδου

ΣΤΟ ΝΕΟ
ΔΕΛΤΙΟ
ΠΑΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ,
ΟΛΑ ΠΑΙΖΟΥΝ!

Πάμε
ΣΤΟΙΧΗΜΑ

οπαπ